

- مهمانداران داخلی و خارجی
- شبکه وسیع پروازهای داخلی و خارجی
- خدمات عالی
- طیارات مدرن

4422 +93799974422
(داخلی) (خارجی)

www.kamair.com

helpdesk@kamair.com

f / kamair

طالبان: انس حقانی دوباره به زندان بگرام منتقل شده است

به گزارش خبرگزاری جمهور و به نقل از صدای امریکا، ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان روز جمعه (۲۴ عقرب) به خبرگزاری اسوشیو پرسی گفته است، این زندانیان که قرار بود با دوگروگان امریکایی-استرالیایی تبادل شوند، به محل تعیین شده برای تبادل آورده نشده‌اند. او گفته که دلیل صورت نگرفتن این تبادل برای طالبان روشن نیست و افزوده که دو استاد دانشگاه امریکایی هنوز در اسارت این گروه به سر می‌برند.

هم‌زمان با این، خبرگزاری رویترز به نقل از منبعی در دولت افغانستان که نامش افشا نشده، گزارش کرده که تبادل زندانیان با اسرا «به تعویق افتاده است». سه منبع متفاوت گروه طالبان به خبرگزاری رویترز گفته‌اند، که انس حقانی و دو فرماندهی دیگر، دوباره به زندان بگرام منتقل شده‌اند.

این منابع هم‌چنین گفته‌اند، که در پی این تحول، طالبان استادان دانشگاه امریکایی را «به یک محل مضمون» منتقل کرده است. باین حال، چهار روز پس از اعلام این خبر، هنوز تبادل اسرا با زندانیان طالبان صورت نگرفته است. مقامات دولت افغانستان و نیز مقامات امریکایی تا حالا به شکل رسمی در این مورد ابراز نظر نکرده‌اند.

نورستانی: تا ختم بررسی‌ها، نتایج ابتدایی انتخابات ریاست‌جمهوری اعلان نخواهد شد

نورستانی: تا ختم بررسی‌ها، نتایج ابتدایی انتخابات ریاست‌جمهوری اعلان نخواهد شد

حوا علم نورستانی، رئیس کمیسیون مستقل انتخابات می‌گوید، تا هنگامی که بررسی‌ها درباره روند انتخابات نهایی نشود، نتایج ابتدایی انتخابات ریاست‌جمهوری اعلان نخواهد شد. نورستانی دیروز شنبه (۲۵ عقرب) در توئیتر اش نگاهشته است، که فقط آرای بیومتریکی سرنوشت زعیم کشور را رقم خواهد زد. او افزوده است، در روند بازشماری آرا، هیچ‌گونه تقلبی صورت نخواهد گرفت و هیچ خیانتی در این روند ملی رخ نخواهد داد.

از سویی هم کمیسیون مستقل انتخابات گفته است، که هیات رهبری این کمیسیون برای نمایندگان ستادهایی که به روند تفتیش اعتراض داشتند، توضیحات لازم و معلومات مورد ضرورت را ارائه کرده است و قرار است روند تفتیش، بازشماری و ابطال آرا آغاز و با جمع‌بندی نتایج این روند، نتایج ابتدایی اعلان گردد.

این در حالی است که روز پنج شنبه (۲۳ عقرب) روند بازشماری آرای انتخابات ریاست‌جمهوری پس از مخالفت دسته‌های انتخاباتی متوقف و اعلان نتایج ابتدایی انتخابات برای دومین بار به تعویق افتاد.

ترمپ دو افسر امریکایی متهم به جرایم جنگی در افغانستان را عفو کرد

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا دو افسر نظامی این کشور را که متهم به جرایم جنگی در افغانستان بودند، عفو کرده است.

رسانه‌های خارجی به نقل از منابعی در کاخ سفید گزارش داده‌اند، که رئیس‌جمهور ترامپ فرمان عفو دو افسر نظامی این کشور به نام‌های «کلنت لورانس» و «میتوگولستین» را روز (جمعه، ۲۴ عقرب) امضا کرده است.

کلنت لورانس در سال ۲۰۱۳ متهم شده بود، که به‌طور غیرقانونی دستور تیراندازی به دو مرد موتورسیکلت سوار افغانستانی را در ولایت قندهار صادر کرده بود. او در حال گذراندن حکم حبس ۱۹ ساله‌اش است. افسر دیگر امریکایی به نام متیو گلستین نیز به اتهام کشتن یک غیرنظامی در افغانستان که به باور او ماین‌ساز گروه طالبان بوده، به دادگاه معرفی شده و قرار بود سال بعد محاکمه شود.

این اقدام دونالد ترامپ با انتقادهایی مواجه شده و اتحادیه آزادی‌های مدنی در امریکا گفته‌است، که او با عفو این افراد، از اختیارات ریاست‌جمهوری «استفاده بی‌شماره» کرده است. منتقدان او نیز گفته‌اند که این کار ترامپ این پیام را می‌رساند که با چنین جرایمی در محیط‌های جنگی برخوردی نمی‌شود.

رهايي انس حقانی!

آیا میزان خشونت‌ها

کم‌تر می‌شود؟

صفحه ۲

وقایه از جرایم

بخش دوم و پایانی

صفحه ۳

«نگاه گذرا به انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۴ و انتقال قدرت»

صفحه ۴

تاریخ و خصلت فراموشی ما؛ درس‌های که باید از انتخابات ۲۰۱۴ می‌گرفتیم

صفحه ۵

پروسه‌ی صلح هم‌چنان مبهم و مرموز است

اسحق‌علی احساس

مشت خالی حکومت در پروسه‌ی صلح باز شده است. رهایی مشروط انس حقانی از سوی حکومت، مفهومی جز بن‌بست سیاسی حکومت ندارد. واضح است، که محمد اشرف غنی در جایگاه رئیس‌جمهوری و نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری، با رهایی انس حقانی، هدفی جز خوش‌خدمتی برای امریکایی‌ها و هواداران طالبان ندارد. به بیان روشن‌تر آقای غنی به‌هدف جلب حمایت دست‌های پیدا و پنهان داخلی و خارجی در بحران انتخاباتی کنونی، بزرگ‌ترین مهره‌ی زندانی شبکه‌ی حقانی و طالبان را به‌قمار گرفت. این مهره اکنون از دست حکومت خارج شده است. هرچند گفته می‌شود، که جریان تبادل لغو شده و انس حقانی به شمول دو تن دیگر از زندانیان...

تیر هیأت گفت‌وگوکننده‌ی امریکا، پس از نه دور گفت‌وگو با اعضای طالبان در قطر و امارات متحده‌ی عربی به سنگ خورد و جریان مذاکرات بنا به دلایل پیدا و پنهان متوقف شد. در سطح داخلی برنامه‌ی صلح حکومت هم شکست‌خورده و بی‌نتیجه بوده است. هرچند از یک‌سال به این‌طرف حکومت افغانستان از متن گفت‌وگوهای صلح دور نگه داشته شد، اما تقلا‌ی رهبری این حکومت برای شریک‌شدن در این گفت‌وگوها نشان می‌دهد، که جانب افغانستان برای پایان‌بخشیدن به جنگ و خشونت در این سرزمین راهکار مناسب ندارد. اکنون که بازار انتخابات گرم است و کنش‌گران سیاسی سرگرم معاملات سیاسی در بده‌بستان‌های انتخاباتی هستند، یک‌بار دیگر

رخدادهای اخیر نشان می‌دهد، که تا هنوز تلاش‌های آشتی‌جویانه‌ی حکومت وحدت ملی و شرکای بین‌المللی‌اش از جمله ایالات متحده‌ی امریکا در سطح ملی و جهانی، بی‌نتیجه بوده است. گسترش ناآمنی در بخش‌های مختلف کشور، نفوذ گروه‌های تروریستی در شهرها، تشدید حملات انتحاری و جنگ‌های جبهه‌ای، سقوط ولسوالی‌ها و پراکندگی سیاسی، نشانه‌های واضح شکست برنامه‌ی صلح حکومت و حامیان جهانی‌اش است. معنی این حرف روشن است؛ با وصف سروصدا‌های بسیار، تا این دم نه طرح صلح حکومت با استقبال گروه‌های شورشی روبه‌رو شده و نه تلاش‌های آشتی‌جویانه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا گره کور صلح را گشوده است.

ادامه در صفحه ۴

تاریخ و خصلت فراموشی ما؛ درس‌های که باید از انتخابات ۲۰۱۴ می‌گرفتیم

تقویم انتخابات، برای دومین بار پیاپی نقض شد و نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات ریاست‌جمهوری هنوز هم اعلام نشده است. رسانه‌ها گزارش داده‌اند، که جنجال پیش‌آمده میان کمیسیون و شورای نامزدان انتخابات ریاست‌جمهوری بر سر بازشماری و یا عدم بازشماری تعدادی از محلاتی که اطلاعات فناوری بیومتریک در آن دچار مشکل است، هم‌چنان حل‌ناشده باقی مانده و توضیحات کمیسیون مستقل انتخابات در مورد چگونگی بازشماری این آرا برای دسته‌های انتخاباتی قانع‌کننده نبوده است. این در حالی است، که وضعیت سیاسی پس از بروز جنجال‌ها بر سر کارشویی تفکیک آرا و جمع‌بندی نتایج، ملتهب‌تر از قبل شده و احتمال می‌رود، انتخابات ریاست‌جمهوری ششم میزان همانند انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۴ میلادی به بحران برود.

در سال ۲۰۱۴، مردم با شور و شوق کم‌پیشینه به پای صندوق‌های رأی رفتند. در جریان آن سال، تا قبل از تاریخ برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری، باورمندی به گذار مسالمت‌آمیز قدرت و پیروی از احکام قانون اساسی در میان مردم افغانستان وجود داشت. کنش‌گران سیاسی و ساکنان این سرزمین با اتکا به این اصل قانون که فرصت انتخاب برای همه‌ی شهروندان کشور به‌شکل یک‌سان فراهم است، از حق رأی‌شان استفاده کردند. در جریان انتخابات، گروه‌های مخالف سیاسی با هم‌دیگر به رقابت پرداختند و چهره‌های سیاسی با رفتن به‌سوی انتخابات، شانس‌شان را برای احراز پست ریاست‌جمهوری و تشکیل حکومت به آزمایش گرفتند. نتیجه‌ی انتخابات اما برخلاف تمامی انتظارات مردم و سیاسیون، بحران و تقلب بود. آرای مردم تعیین‌کننده نبودند و حکومت توافقی وحدت ملی از دل تفاهم و توافق میان دو دسته‌ی پشت‌تاز به‌وجود آمد.

اکنون نیز چنین به‌نظر می‌رسد. با وصف آن‌که شک و تردیدها نسبت به شفافیت انتخابات قبل از برگزاری آن نیز وجود داشت، افغانستانی‌ها اما با این امیدواری که با شرکت در انتخابات سرنوشت جمعی‌شان را تغییر دهند و در چگونگی مدیریت دولت و حکومت اصلاحات به‌وجود آید، تهدیدات امنیتی را نادیده گرفتند و در انتخابات شرکت کردند. حالا نزدیک به دو ماه از زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری می‌گذرد، نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات که باید در خلال مدت سه‌هفته پس از تاریخ برگزاری انتخابات اعلام می‌شد، هنوز هم اعلام نشده است. رییس کمیسیون مستقل انتخابات اعلام کرده است، تا ختم بررسی‌ها و تفتیش کامل آرا، نتیجه‌ی ابتدایی انتخابات اعلام نخواهد شد. معلوم نیست، این بررسی‌ها چه‌زمانی و چگونه انجام می‌شود. مضاف بر این، بسیاری از دسته‌های انتخاباتی از همین حالا اعلام کرده‌اند در صورتی‌که جریان تفتیش و بازشماری آرای محلات مشکوک، متوقف نشود، نتیجه‌ی انتخابات را نمی‌پذیرند.

روی هم رفته، انتخابات ریاست‌جمهوری ششم میزان با بحران مواجه است. شهروندان این سرزمین که با آرمان تغییر، تحکیم دموکراسی و مردم‌سالاری، حاکمیت قانون و حفظ آزادی‌های مدنی به پای صندوق‌های رأی رفته بودند، مستاصل و ناامید به‌نظر می‌رسند. پروسه‌ی صلح نیز پیام امیدوارکننده‌ای ندارد و با بن‌بست و ابهام مواجه است. با این حساب، ادامه‌ی راه برای مردم این سرزمین دشواری‌های بسیاری خواهد داشت؛ هم چشم‌انداز صلح تیره و تار دیده می‌شود و هم آینده‌ی بحرانی به‌نظر می‌رسد.

چهارده‌ه جنگ و خشونت در کشور، سرگذشت تلخ و دیرپای است، که مردم افغانستان تجربه کرده‌اند. ادامه‌ی راه مهم است؛ این‌که وضعیت بهتر می‌گردد و ارزش‌های جدید نهادینه می‌شود یا نه بحران و خشونت رنگ عوض می‌کند و به‌شکل دیگر امروز و فردای ساکنان این سرزمین را تهدید می‌کند. این دو وضعیت، می‌توانست با مدیریت سالم انتخابات ریاست‌جمهوری مشخص شود. متأسفانه چنین نشد، در وضعیت کنونی انتخابات حال و روز غم‌انگیزی دارد و احتمال نتیجه‌بخش بودن کار و برنامه‌ی کمیسیون انتخابات مبنی بر جمع‌بندی آرا بسیار محدود است. کمیسیون انتخابات می‌توانست ناجی افغانستان باشد. مدیران نهادهای انتخاباتی در مجموع می‌توانستند، با مدیریت سالم پروسه‌ی انتخابات، آینده‌ی نظام جمهوری را بیمه کنند، متأسفانه اما چنین نکردند. این‌ها از مردم افغانستان بده‌کار اند و روزی چون رییس حکومت ائتلافی وحدت ملی به شهروندان این سرزمین جواب پس خواهند داد.

رهایی انس حقانی؛ آیا میزان خشونت‌ها کم‌تر می‌شود؟

محمد نسیم نظری

در شرایطی که افغانستان عملن در رویارویی با هراس افگنان قرار داشته و هر روز تلفات ملکی به‌شکل کم‌پیشینه‌ای افزایش می‌یابد، آزدسازی اعضای برجسته‌ی شبکه‌ها و گروه‌های خطرناک هم‌چون شبکه‌ی حقانی، توهین به‌شعور انسانی مردم افغانستان و پاسخ نابخرا نه به خون قربانی‌های سال‌های اخیر در کشور است.

خونین در کابل را به این موضوع نسبت داده و خواستار پی‌گیری و دوباره به زندان انداختن انس حقانی شد.

در میان موجی از انتقادات، اما ارگ ریاست‌جمهوری معتقد است، که رهایی انس حقانی، می‌تواند زمینه برای آغاز روند صلح و گفت‌وگوی مستقیم حکومت افغانستان با نمایندگان گروه طالبان را فراهم سازد. شاه‌حسین مرتضوی، مشاور رییس‌جمهور در صحبت با رسانه‌ها تأکید کرده است، که آزدسازی مشروط انس حقانی، تصمیم بسیار دشوار و سخت برای رییس‌جمهور و تیم همراه‌اش بود. به گفته‌ی مرتضوی، این تصمیم، درست در زمانی گرفته شد، که افغانستان در بدترین شرایط امنیتی و سیاسی خویش قرار داشته و نیروهای امنیتی هر روز در مصادف با هراس افگنان به شهادت می‌رسند.

باعث کاهش خشونت‌ها در افغانستان نخواهد شد؛ بلکه وضعیت امنیتی نیز وخیم‌تر و مرگ‌بار از قبل می‌شود. ۱- با آزدشدن انس حقانی، شبکه‌ی حقانی و گروه طالبان با انگیزه‌ی بیشتر به‌منظور دست‌یابی به حاکمیت در افغانستان از هیچ تلاشی دریغ نخواهند ورزید. این عمل‌کرد حکومت، برای گروه‌های هراس افگن به معنی تسلیم‌شدن در برابر خواست‌ها و مطالبات شخصی و تیمی این گروه‌ها تلقی شده و قابلیت‌های عملی آن‌ها را در امر انفجارهای سازمان‌یافته و کشتار افراد نظامی و ملکی افزایش می‌دهد.

۲- رییس‌جمهور غنی با آزدسازی سه‌عضو شبکه‌ی حقانی عملن نشان داد، که در برابر خواست‌ها و مطالبات مردم افغانستان، بی‌پروا بوده و در برابر شهادی

اما او اطمینان داده که پرونده‌ی انس حقانی در مشوره با نهادهای عدلی-قضایی کشور دنبال شده و تمامی جوانب قضیه به‌صورت اساسی در نظر گرفته شده است.

با این اوصاف به نظر می‌رسد، که آزدسازی مشروط انس حقانی از سوی رییس‌جمهور غنی، پاسخ مثبت برای درخواست کاخ سفید در پیوند به پروسه‌ی صلح بوده و برای مطمئن‌سازی روند همکاری‌های ایالات متحده از حکومت وحدت ملی و شخص رییس‌جمهور غنی می‌باشد. آزدسازی انس حقانی چه به‌صورت مشروط و یا بدون تضمین‌های حقوقی، در شرایط کنونی کشور هیچ توجیه حداقل کارشناسانه و با دقت سیاسی برای مدیران ارشد نظام سیاسی افغانستان ندارد.

در شرایطی که افغانستان عملن در رویارویی با هراس افگنان قرار داشته و هر روز تلفات ملکی به‌شکل کم‌پیشینه‌ای افزایش می‌یابد، آزدسازی اعضای برجسته‌ی شبکه‌ها و گروه‌های خطرناک هم‌چون شبکه‌ی حقانی، توهین به‌شعور انسانی مردم افغانستان و پاسخ نابخرا نه به خون قربانی‌های سال‌های اخیر در کشور است.

در این میان مهم‌ترین سوالی که این روزها نزد مردم افغانستان مطرح است، این است؛ که آیا با آزدسازی فرد شماره‌دوم شبکه‌ی حقانی و برادر معاون گروه طالبان، اوضاع امنیتی در کشور بهبود خواهد یافت؟ به نظر می‌رسد به دلایل ذیل آزدسازی انس حقانی نه تنها

به زانوی غم نشانده است، لذا رهایی و آزدسازی او هرچند به صورت مشروط، توهین به شعور انسانی مردم افغانستان و قربانیان جنایات هولناک سال‌های اخیر می‌باشد.

با این وجود اما پس از خبر رهایی زندانیان طالبان از سوی حکومت افغانستان، برخی شبکه‌های خبری، از توقف روند تبادل‌ه‌ی زندانیان و انتقال دوباره‌ی آن‌ها به زندان بگرام خبر دادند. وحید مژده، آگاه مسایل سیاسی و از چهره‌های نزدیک به گروه طالبان، دلیل توقف روند تبادل‌ه و نگه‌داری زندانیان را در قطر چنین بیان کرده است: «احتمال دارد، تأخیر در روند تبادل‌ه به میان آید، اما آن‌چه روشن است، این است که آنان از زندان به قطر انتقال یافته‌اند اما به طالبان سپرده نشده‌اند». این در حالی است، که یک روز پس از رهایی انس حقانی، انفجار بزرگ، یک‌بار دیگر کابل را لرزاند. در این انفجار که در ساحه‌ی «تنگه‌ی تره‌خیل» از مربوطات ولسوالی ده‌سبز کابل اتفاق افتاد، براساس گزارش وزارت داخله، دست کم دوازده غیرنظامی کشته و بیست نفر از جمله چهار فرد خارجی زخم برداشتند. این انفجار که حوالی ساعت ۸ روز چهار شنبه به وقوع پیوست، موجی از واکنش‌ها را در صفحات اجتماعی به همراه داشت. برخی از کاربران با انتقاد از عمل‌کرد حکومت مبنی بر آزدسازی انس حقانی، عضوی برجسته‌ی شبکه‌ی حقانی، انفجار

نیروهای امنیتی که او بیشتر از هرکس از آن‌ها تمجید می‌نمود، بی‌حرمتی نموده است. انس حقانی براساس گزارش‌های مطبوعاتی در اکثر از حملات تهاجمی و سازمان‌دهی موثر بمب‌ها در کلان‌ها شهرهای افغانستان از جمله کابل، دست داشته است. آزدسازی او به معنای نادیده‌گرفتن خون شهدا و توهین به شعور انسانی مردم افغانستان می‌باشد.

۳- توجیه حکومت افغانستان در برابر آزدسازی مشروط انس حقانی و همراهان‌شان یک توجیه ضعیف و غیرقابل قبول می‌باشد. رییس‌جمهور غنی دلیل آزدسازی انس حقانی و تبادل‌ه‌ی او با استادان دانشگاه آمریکایی را، داشتن کپولت سنی و نیز مریزی این استادان عنوان نموده و تأکید کرده است، که براساس ارزش‌های حقوق بشری، دولت افغانستان مکلف است، این تبادل‌ه را انجام دهد. این در حالی است، که کشتار بی‌رحمانه‌ی گروه‌های هراس افگن به شمول شبکه‌ی حقانی و گروه طالبان، به‌صورت روز افزون، ادامه داشته و صدها انسان بی‌گناه نظامی و غیرنظامی، در آن جان باخته است، آیا حقوق بشر برای انسان افغانی، معنی دیگری دارد؟

۴- آزدسازی انس حقانی یک پروزه‌ی سیاسی بوده و هر جناح تلاش دارد تا از آن بهره‌برداری سیاسی نماید. با این وجود، آزدسازی انس حقانی هیچ کمک برای بهبود اوضاع نابسامان امنیتی و سیاسی در کشور نخواهد کرد.

«نگاه گذرا به انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۴ و انتقال قدرت»

«حامد کرزی حداقل سه سال قبل از انتخابات ریاست جمهوری در صدد یافتن کاندیدای مناسب برای آن بود. رییس جمهور با طرز تفکر و طبیعت خاصی که داشت، قادر نگردید در طول بیشتر از سیزده سال تیم منسجم و هم کاران هم فکر تنظیم شده پیدا کند. او هم چنان تلاش نکرد، اداره‌ی کشور را در دست نزدیکان و هم‌فکرانش قرار بدهد. کاری که معاونین وی و رهبران کوچک و بزرگ تا حد افراط به آن مصروف بودند. نام‌برده مقررهای کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی و بورد تعینات را تا سرحد تقدس احترام می‌نمود، در حالی که رهبری‌های آن دو نهاد خود سرگرم معاملات سیاسی بودند. رییس‌جمهور بعد از پیروزی در انتخابات سال ۲۰۰۹ دو مخالف سرسخت خود یعنی عطا محمد نور را که به ازبکستان رفته بود و داکتر اشرف غنی احمدزی را که به امریکا برگشته بود، فرا خواند، اولی را در پست والی بلخ ایفا نمود و به دومی مسوولیت پروسه‌ی انتقال نظامی و اقتصادی را سپرد.

قرارگرفتن داکتر اشرف غنی در رأس این اداره‌ی مهم و نو تاسیس به‌وی امکان می‌داد به ولایات مختلف سفرهای رایگان انجام داده و در هر کج کشور با مسوولان دولتی و مردم تماس برقرار نماید. داکتر اشرف غنی در تمامی مجالس تصمیم‌گیرنده و مهم اشتراک می‌کرد و حضورش در سفرهای مهم خارجی کار حتمی به حساب می‌آمد. زمانی که نام‌برده تراشیدن ریشش را متوقف ساخت و در جریان مجالس بلند شده در یک محل قابل دید نماز قایم می‌نمود، فهمیدم که فکر کاندیداشدن را در سر می‌پرواند.

در حکومت، وزیر خارجه، داکتر زلمی رسول قصد خویش مبنی بر کاندیداشدن را پنهان نمی‌کرد، نام‌برده از حمایت اکثریت اعضای اداره‌ی دولتی برخوردار بود، چون فرد نزدیک به رییس‌جمهور به‌شمار می‌آمد.

روزی از رییس‌جمهور پرسیدم، آیا از کاندیداتوری احتمالی داکتر اشرف غنی حمایت می‌نماید؟ گفت: «بد نیست، رییس‌جمهور شود، دو خصوصیت دارد: یکی این که کاغذی را در پیش رویش بگذاری به‌مطلب آن پی می‌برد و دیگر این که اگر بخواهد، از منافع کشور دفاع نموده می‌تواند». در آن روزها بحث‌های تند و داغ روی اسناد مختلف از جمله قرارداد مشارکت استراتژیک با امریکا، تفاهم‌نامه‌ها در مورد عملیات خاص و عملیات شبانه و بالاخره قرارداد امنیتی با امریکا جریان داشتند. داکتر اشرف غنی سعی می‌نمود در مباحثات، خصوصن زمانی که در میان خود افغان‌ها صورت می‌گرفت با اظهار تمایلات وطن‌دوستانه توجه رییس‌جمهور را به‌خود جلب نماید. وی در یکی از روزهای عید بعد از سپری‌شدن یک سلسله مذاکرات تنش‌آلود با امریکایی‌ها روی قرارداد امنیتی، به رییس‌جمهور کرزی گفته بود: «رییس صاحب من اگر می‌دانستم تا این سرحد از منافع کشور دفاع می‌نمایم، هیچ‌گاهی در سال ۲۰۰۹ در مقابل‌ات خود را نامزد نمی‌نمودم».

در بحث‌های مکرری که در مورد ساختن تیم منسجم و هم‌نظر با رییس‌جمهور در جریان آن سال‌ها داشتم، چندین مرتبه از عدم علاقه‌ی وی در این مورد و تربیه‌نکردن و روی صحنه‌نیاموردن کسانی به‌حیث داوطلبان پست ریاست‌جمهوری انتقاد نمودم. در جواب، وی از چندین تن نام می‌گرفت، که افراد مورد نظرش برای احراز مقام ریاست‌جمهوری بوده‌اند، ولی در جریان کار عدم توانایی خود را به نمایش گذاشته بودند. نمی‌خواهم در این‌جا اسمای ایشان را ذکر کنم.

داکتر عبدالله عبدالله یکی دیگر از کاندیداهای احتمالی بود، که عملن مصروف گرفتن آمادگی برای این مبارزه بود. عبدالقیوم کرزی، برادر بزرگ رییس‌جمهور نیز با نزدیک‌شدن سال ۲۰۱۴ از امریکا به کشور آمده، نشست‌ها و جلساتی را در این مورد آغاز کرد.

رییس‌جمهور بعد از سپری‌شدن نیمه‌ی دوم دور دوم ریاست‌جمهوری خویش برای یافتن شخص مناسب سلسله مشوره‌های مستقیم و غیرمستقیم را شروع نمود. وی از استادان پوهنتون‌ها، شخصیت‌های سیاسی، علمای دینی، ریش‌سفیدان و بزرگان قومی، محصلین، فعالین حقوق زن و... به‌تکرار می‌پرسید، چه‌کسی بهتر است، کاندیدای ریاست‌جمهوری گردد. وی در مواقع مختلف از هم‌کاران خویش نیز این سوال را می‌پرسید، ولی جواب مشخص و جالبی نمی‌شنید. اکثریت به‌ذکر مواضفات رییس‌جمهور آینده می‌پرداختند، بدون آن که نام مشخصی را پیشنهاد نمایند. تقریبین همگی می‌گفتند رییس‌جمهور آینده باید مسلمان، وطن‌دوست و عادل باشد، اما این که این صفات در وجود کی جمع شده‌اند، کسی به آن جوابی نداشت.»

منبع: چهل سال در طوفان، عبدالکریم خُرم، انتشارات اکسوس، سال ۱۳۹۸، صص ۶۲۶-۶۲۸

وقایه‌ها از جرایم

خانواده به‌عنوان مهم‌ترین نهاد اجتماعی نقش مهمی در سلامت یکایک افراد جامعه دارد. به عقیده‌ی مزلو مهم‌ترین نیازهای بشری مانند نیازهای فزیولوژی، امنیت، نظم، عشق و احترام، در خانواده پاسخ داده می‌شود. پروفیسور کهن معتقد است؛ توسعه‌ی روز افزون میزان جرم و جنایت نوجوانان در امریکا نتیجه‌ی تحولی است، که در خانواده‌های امریکایی پدید آمده است.

جمشید همیش «اصلان» / بخش دوم و پایانی

تعریف وقایه

وقایه به معنای به‌کاربردن روش‌های احتیاطی برای جلوگیری از بیماری‌های جسمی و روانی یا به عبارت دیگر «انجام اقدامات احتیاطی برای جلوگیری از اتفاقات ناخواسته» می‌باشد.

اهمیت وقایه از جرم

صاحب‌نظران علوم به این عقیده‌اند، که وقایه بر درمان مقدم است و این اصل ریشه در فطرت و سرشت آدمی دارد. در محاورات روزمره جملات «احتیاط شرط عقل است» و «علاج واقعه قبل از وقوع باید کرد.» دال بر اثبات این ادعا است.

به چند دلیل وقایه بر درمان تقدم دارد:

الف) وقایه به مراتب آسان‌تر از درمان بوده و هزینه‌های آن نیز به مراتب کم‌تر از هزینه‌های درمان است.

ب) وقایه در سالم‌سازی فردی و اجتماعی موثرتر است.

ج) اثرات و تبعات جرایم دارای ابعاد مختلف است، که درمان هر قدر که کامل باشد توان اصلاح آن‌را ندارند.

انواع وقایه از وقوع جرم

اصطلاح وقایه، دارای دو مفهوم موسع و مضیق است.

در مفهوم موسع از وقایه که شامل مجموعه‌ای از تدابیر فردی و جمعی برای خنثی کردن عوامل ترکیبی وقوع جرایم توسط مجرمین در آینده است، انواع مجازات و رسالت‌های آن نظیر ارباب و عبرت‌آمیزی، بازپروری، جایگزین‌های مجازات که در نظام قضایی اعمال می‌شوند.

در مقابل آن مفهوم مضیق وقایه (غیرمجازات) قرار دارد، که از وقوع جرایم از راه غیرممکن‌الوقوع ساختن یا دشوارنمودن آن با مدیریت مناسب نسبت به فرصت‌ها و عوامل عینی جرم‌زا تجدید نماید. وقایه غیر از مجازات به وقایه‌ی اجتماعی و وضعی تقسیم می‌شوند:

الف) وقایه‌ی طولانی‌مدت: به سازوکارهای اطلاق می‌شود، که در یک فرایند زمانی مدت‌دار صورت می‌گیرد تا در آینده فرصت‌های وقوع جرم را کاهش دهد. از قبیل تشکیل صنف‌های آموزش در خانه و مکتب. ویکتور هوگو می‌گوید: «یک مکتب باز کنید در یک زندان بسته می‌شود.» در امر وقایه از وقوع جرم، برنامه‌ریزی و مدیریت صحیح و اقدام مناسب ضروری است. وقایه از جرم در عرصه‌های مختلف فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی شایسته است.

وقایه‌ی فرهنگی

۱. هدایت مردم به سوی حیاتی مبتنی بر ضوابط مذهبی و صیغه‌ی توحیدی.

۲. کنترل و اردات فکری و فرهنگی.

۳. گسترش و توجه به هنجارهای اخلاقی و کیفیت عمل و رعایت آن.

۴. بذل توجه بیشتر به احیای فطرت و تربیت جوان از طریق رسانه‌های اجتماعی.

وقایه‌ی اجتماعی

۱. توجه به سلامت خانواده و دور نگه‌داشتن اعضای آن از مراکز فساد.

۲. گسترش امر به معروف و نهی ازمنکر در جامعه.

۳. توجه به اوقات و فراغت جوانان.

۴. کنترل عوامل مزاحم و ایجاد مانع بر سر راه رشد مفاسد و آلودگی‌ها.

وقایه‌ی اقتصادی

۱. ایجاد زمینه‌ی اشتغال و کاهش میزان بی‌کاری.

۲. توزیع عادلانه‌ی فرصت‌ها.

۳. فراهم کردن حداقل امکانات بر همه‌ی مردم.

وقایه‌ی سیاسی

۱. انطباق قوانین با جنبه‌های فطری و نیازهای درونی مردم.

۲. رفع و حل تضادها و تعارض‌ها و بحران در جامعه.

۳. برخورد جدی موثر و به موقع با متخلفین.

وقایه از جرم در قرآن

آموخته‌های وقایه در قرآن را می‌توان به سه‌بخش طبقه‌بندی کرد: گروه اول: اعتقادات، دوم اخلاقیات، و گروه سوم احکام در مورد وقایه.

۱. اعتقادات وقایوی

عمیق‌ترین سطح وقایه، باور داشتن آموزه‌های است، که انسان را از لغزش و انحراف باز بدارد و همواره او را در مسیر تعالی و رشد نگه دارد. این اعتقادات به چند بخش تقسیم می‌شود:

الف) اعتقاد به خداوند و الوهیت او که زیربنای تمامی اعتقادات دینی است و نقش اساسی در نظام اعتقادی اسلام دارد و اساسی‌ترین عامل انحراف از صرلط مستقیم می‌باشد.

ب) اعتقاد به علم و آگاهی خداوند و این که هیچ‌چیزی از موجودات در پنهان و آشکار از او پوشیده نیست، در آیه‌ی ۵ سوره‌ی آل عمران به این مسئله اشاره شده است.

ج) اعتقاد به تاثیر اعمال و رفتار انسان به سرنوشت او.

داشتن باور به این که اعمال بر شخصیت و هویت انسان و در نتیجه شقاوت و سعادت او تاثیر می‌گذارند؛ اولن از انجام عمل نادرست امتناع می‌کند، ثانین گرایش بیشتری به اعمال درست و انسانی دارد.

د) اعتقاد به معاد و تحقق عدالت

یکی از موثرترین اعتقادات وقایوی، اعتقاد به تجدید حیات انسان پس از مرگ و بازگشت به سوی خداوند و رسیدن به نتیجه‌ی اعمال و رفتاری است، که در حیات مادی از انسان سرزده است.

۲. اخلاقیات وقایوی

توصیه و تشویق به رعایت تقوا به‌عنوان مهم‌ترین ارزش اخلاقی، که انسان را به انجام وظایف خود و دوری از جرایم و انحرافات ملزم می‌نماید و مورد تأکید قرآن قرار دارد.

۳. احکام و مقررات وقایوی

امر به معروف و نهی از منکر، از واجبات و دوری از محرمات جز الزامات دین است، حتی امر به معروف را مقدم بر نماز در قرآن معرفی کرده است.

نقش قوه‌ی قضاییه در وقایه از جرایم

قوه‌ی قضاییه از یک‌سو به‌عنوان متولی امر وقایه و از طرف دیگر به‌عنوان مجری این پروژه وظایف دشوار و طاقت‌فرسا را طبق قانون اساسی عهده‌دار گردیده است.

نقش محیط کار در وقایه از جرم

بعد از خانواده، محیط کار مهم‌ترین عامل و فرد بیشترین زمان را در آن سپری می‌نماید. از مجموع وقت یک فرد، یک بر سوم آن در سازمان‌ها و محیط‌های کاری می‌گذرد. این محیط در ایجاد شرایط جرم، رشد و کاهش آن می‌تواند موثر باشد.

نقش خانواده در وقایه از جرم

خانواده به‌عنوان مهم‌ترین نهاد اجتماعی نقش مهمی در سلامت یکایک افراد جامعه دارد. به عقیده‌ی مزلو مهم‌ترین نیازهای بشری مانند نیازهای فزیولوژی، امنیت، نظم، عشق و احترام، در خانواده پاسخ داده می‌شود. پروفیسور کهن معتقد است؛ توسعه‌ی روز افزون میزان جرم و جنایت نوجوانان در امریکا نتیجه‌ی تحولی است، که در خانواده‌های امریکایی پدید آمده است.

نقش رسانه‌های جمعی در وقایه و جلوگیری از جرایم

امروز انسان‌ها به‌طور دوام‌دار تحت تاثیر رسانه‌های جمعی در جوامع قرار گرفته‌اند. تلویزیون‌ها، مطبوعات چاپی (روزنامه و مجله)، رسانه‌های آنلاین و الکترونیک (ماهواره، انترنت) هر یک به شیوه‌ی خاص در ایجاد زمینه‌های جرم یا جلوگیری از آن در جامعه نقش ایفا می‌کنند. رسانه‌ها می‌توانند، بدون این که قوانین را نقض کرده باشد، به شیوه‌های بسیاری مرتکب تخلف شود. برای مثال عدم دقت، دروغ‌گویی، تبعیض، سهل‌انگاری، بدنام‌کردن، ترورشخصیت، فریب‌کاری، دخالت در امورشخصی، هرزگی و بی‌نرا کتی .

رسانه‌های اجتماعی با آگاه کردن مردم از عواقب ناگوار جرایم و هم‌چنین در راستای وقایه و دادن الگوهای مناسب رفتاری، می‌تواند نقش مهم در وقوع جرایم داشته باشد.

نتیجه‌گیری

به‌طور خلاصه نتایج حاصل از تحقیق به‌صورت ذیل ارائه می‌گردد:

۱. جرم یک پدیده‌ی اجتماعی و جهانی است، که به شکل کم و زیاد در همه جوامع وجود دارد.

۲. جرایم به انواع مختلف در جامعه ظهور پیدا می‌کند. عوامل و شرایط خاص (اقتصادی، اجتماعی، تربیتی و...) در بروز آن موثر است.

۳. وقایه مقدم بر درمان است و از لحاظ اقتصادی و اجتماعی نیز مقرون به صرفه است.

۴. مسایل کلان جامعه در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و مذهبی در وقایه از جرایم موثر و مفید است.

۵. تحقیقات نشان می‌دهد؛ خانواده، وسایل ارتباط جمعی، قوه‌ی قضاییه، محیط کار، مراکز آموزشی و مدیریت صحیح و کارآمد در امر وقایه و جلوگیری، نقش عمده و مهمی را به عهده دارد.

۶. برای موفقیت در امر وقایه و جلوگیری از وقوع جرم، هماهنگی و وحدت نهادها و سازمان‌های ذی‌ربط ضروری است.

منابع و مآخذ

۱. کد جزای افغانستان، افغانستان، هرات، (۱۳۹۶).

۲. قرآن شریف.

۳. مجموعه مقالات علمی انترنتی وقایه و جلوگیری از جرایم.

۴. دانش، تاج زمان، (۱۳۶۸)، مجرم کیست جرم چیست؟ افغانستان، کابل، انتشارت کیهان

۵. صالحی، محمد شفیق، (۱۳۹۷)، کریمولوژی، افغانستان، کابل

ادامه از ص ۱

پروسیه صلح هم چنان مبهم و مرموز است

طالبان و شبکه ی حقانی به زندان برگرداننده خواهد شد، اما شواهد و قراین نشان می دهد، که این سه تن، دیگر مهره های در دست حکومت برای از سرگیری مذاکرات صلح نیست. این مهره ها اکنون در اختیار بازیگر بزرگ تر (ایالات متحده ی امریکا) قرار دارد و در صورت از سرگیری گفت و گو ها میان امریکا و گروه طالبان، جانب امریکایی از آنان به عنوان کارت بازی جدید، کار خواهد گرفت.

بنابراین پیچیدگی اوضاع سیاسی و امنیتی برای شهروان این سرزمین نگران کننده است. اکنون افغانستانی ها خودشان را در شرایطی می بینند، که در بستر آن جز درماندگی سیاسی چیزی دیگری دیده نمی شود. این درماندگی در نتیجه ی مدیریت ناسالم رهبران حکومت وحدت ملی به وجود آمده و اکنون دست و پای مردم افغانستان را بسته است. این در حالی است، که هم زمان با بحران انتخاباتی پیش آمده، حکومت در عرصه ی امنیتی و پروسیه صلح، فاقد استراتژی و برنامه است.

در کنار این چالش ها، حمایت کشورهای منطقه از طالبان در شرایطی که بی ثباتی سیاسی به اوج رسیده، فشارها را بر دوش مردم افغانستان بیشتر کرده و در صورت بی نتیجه ماندن انتخابات، بیم آن می رود، که گروه های مخالف دولت با تبنای شبکه های تروریستی، مناطق بیشتری را تصرف کنند و قبل از آن که پروسیه صلح به نتیجه برسد، زمینه را برای اعلام یک حکومت موازی آماده نمایند. هرگاه کار به این جا برسد، باخت مردم افغانستان در بازی صلح قطعی خواهد شد و ارزش های مردم سالارانه که با قربانی های فراوان در هژده سال اخیر به دست آمده به باد خواهد رفت.

در چنین یک وضعیت اگر گفته شود، که وضعیت مردم و دولت افغانستان به مراتب بدتر از گذشته است، گزاره گویی نیست. تروریستان در گوشه و کنار کشور هر روز وحشت می آفرینند، طالبان و گروه های هم سو با آنان از بی ثباتی سیاسی استفاده کرده و ساحه ی تحت کنترل شان را گسترش می دهند. در این طرف اما همه درگیر بازی بی فرجام و غیرشفاف انتخابات اند و همه روزه با موضع گیری های شان به بی اعتمادی عمومی دامن می زنند.

مسوول این وضعیت، کسی غیر از رهبری حکومت وحدت ملی نیست. محمداشرف غنی، در پنج سال گذشته به جای این که بر عصیتهای سمتی و قومی آب بپاشد و برای به وجود آوردن ثبات سیاسی و همدیگر پذیری تلاش کند، از هر فرصت ممکن برای سرکوب مخالفان سیاسی اش استفاده کرد. او حتا در شرایط کنونی نیز قبل از این که به آینده ی کشور بیندیشد و برای غلبه بر بحران طرحی بریزد، خواب ماندن در قدرت سیاسی می بیند و برای آینده ی سیاسی اش رویا می بافت. کافی است، به کارنامه ی سیاسی آقای غنی توجه شود؛ او نه در عرصه ی سیاسی دست آورد ملموسی دارد و نه استراتژی حکومت تحت قیادت او برای تأمین صلح کارآمد و نتیجه بخش بوده است.

تأخیر دوباره در اعلام نتیجه ی ابتدایی؛ کمیسیون انتخابات سیاسی عمل می کند؟

کامبر پناهیان

براساس تقویم، قرار بود نتیجه ی ابتدایی انتخابات ریاست جمهوری در ۲۷ ماه میزان و نتیجه ی نهایی آن در ۱۸ عقرب اعلان شود. اما کمیسیون مستقل انتخابات نتوانست در تاریخ تعیین شده نتیجه ی ابتدایی را اعلام کند. دلیل اصلی تأخیر در اعلام نتیجه ی ابتدایی از سوی کمیسیون مستقل انتخابات، تفکیک آرای با بیومتریک از آرای تقلبی عنوان گردیده بود. پس از آن رهبری کمیسیون مستقل انتخابات، بیست و سوم ماه عقرب را زمان اعلام نتیجه ی ابتدایی انتخابات ریاست جمهوری اعلان نموده و از تأمین شفافیت و تضمین عدالت انتخابات سخن گفتند. این در حالی است، که هفته ی قبل اعضای کمیسیون مستقل انتخابات براساس یک فیصله ی کاری، بازشماری هشت هزار و دو صد و پنجاه محل رأی دهی را آغاز نمود. دلیل بازشماری در این محلات، تفکیک آرای بیومتریک شده از آرای بدون بیومتریک و استفاده شده در خارج از وقت رسمی انتخابات عنوان شده بود. دسته های انتخاباتی ثابت و همگرایی، به رهبری عبدالله عبدالله، امنیت و عدالت به رهبری رحمت الله نبیل و امنیت و عدالت اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار، روند بازشماری آرا را تحریم نموده و از کمیسیون مستقل انتخابات خواستند تا این روند را به زودترین فرصت ممکن متوقف سازد. این دسته های انتخاباتی دلیل مخالفت شان را، سوء استفاده ی اعضای ارشد کمیسیون مستقل انتخابات از موقعیت های حقوقی و رسمی شان عنوان نموده و بازشماری آرای این محلات را خلاف قانون و طرز العمل های موجود در کمیسیون مستقل انتخابات خواندند. بر بنیاد گزارش ها، روند بازشماری آرا در برخی ولایات به صورت نسبی آغاز گردیده و قرار است، نتایج این بررسی ها به زودی از سوی کمیسیون مستقل انتخابات همگانی شود.

پس از تحریم سه دسته ی انتخاباتی، شورای نامزدان انتخابات ریاست جمهوری نیز از کمیسیون مستقل انتخابات خواست تا وظایف شان را در پرتوی قوانین انتخاباتی و بر معیار مشوره با نهادهای دخیل در پروسیه انتخابات انجام دهند. این در حالی است، که چهارشنبه ی هفته ی قبل (۲۲ عقرب) روند بازشماری آرا متوقف شده و کمیسیون مستقل انتخابات از رأی زنی و مشوره با دسته های معترض این روند خبر داده است. عزیز ابراهیمی، سخنگوی کمیسیون مستقل انتخابات، ضمن تأکید بر حفظ شفافیت در پروسیه انتخابات گفت که تمام تلاش برای گرفتن مشوره های دسته های معترض ادامه دارد و در صورت توافق، روند بازشماری آرا مجدداً آغاز خواهد شد.

با این همه اما دسته های انتخاباتی به اعتراض شان مبنی بر لغو بازشماری آرا ادامه داده و خواستار وضاحت از سوی کمیسیون مستقل انتخابات شده اند. اسدالله سعادت، معاون تیم ثبات و همگرایی به رهبری عبدالله عبدالله، روز جمعه (۲۴ عقرب) طی نشست خبری در کابل گفت: «در عدم ابطال آرای اختلافی؛ بازشماری آرا را نمی پذیریم». او هم چنین

تأکید کرد، که حلقاتی در درون کمیسیون مستقل انتخابات در تلاش اند تا آرای تقلبی، مشکوک و مبهم را به نفع نامزد مشخص استفاده نمایند.

با این حال اما شماری از نهادهای ناظر انتخاباتی و برخی کارشناسان امور انتخابات از ادامه ی وضعیت موجود در کمیسیون مستقل انتخابات ابراز نگرانی می کنند. داکتر داوود علی نجفی، رییس پیشین دبیرخانه ی کمیسیون مستقل انتخابات، در صحبت با رسانه ها گفته است: «اعضای ارشد کمیسیون پیشین انتخابات، به حرف حکومت توجه کرد و راهی زندان شد، این بار نیز متأسفانه رهبری کمیسیون مستقل انتخابات با اشاره ی حکومت عمل می کند، تجربه نشان داده است، که حکومت از موقف آنان استفاده نموده و خواست شان را عملی می کند، از آن پس، آن ها را به جرم تقلب در انتخابات روانه ی زندان می کند. بهتر است اعضای کمیسیون مستقل انتخابات با استقلالیت کاری به وظایف شان عمل کنند». هم چنین یوسف رشید، مسوول بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه ی افغانستان هشدار می دهد، که اعضای کمیسیون مستقل انتخابات توان کافی برای جمع بندی شکایات معترضان و تطبیق آن را در عمل کردهای کاری شان نداشته و بیشتر براساس سلیقه های شخصی و تیمی خویش عمل می کنند. به باور او، ادامه ی وضعیت کنونی، خطرات مهلک بر روند انتخابات در افغانستان و استقلالیت نهادهای انتخاباتی در پی دارد. او هم چنین تأکید می کند، که نهادهای انتخاباتی از جمله کمیسیون مستقل انتخابات، باید با شفافیت بیشتر عمل نموده و عمل کردهای شان را براساس لوابج و طرز العمل های موجود در کمیسیون مستقل انتخابات انجام دهد.

این همه در حالی است، که کمیسیون مستقل انتخابات، نتوانست در بیست و سوم عقرب، نتیجه ی ابتدایی انتخابات ریاست جمهوری را اعلان نماید. تا کنون تاریخ اعلان نتیجه ی ابتدایی از سوی کمیسیون مستقل انتخابات همگانی نگردیده و مشخص نیست، در کدام تاریخ این نتایج همگانی خواهد شد. با این وجود به نظر می رسد، بحران انتخاباتی با کارشکنی ها و کم کاری های رهبری کمیسیون مستقل انتخابات، عملن در راه است.

اعضای ارشد کمیسیون مستقل انتخابات باید بدانند که در شرایط حساس کنونی کشور مسوولیت تمامی بحران های ناشی از انتخابات را به عهده دارند. تأخیر در اعلان نتایج انتخابات، نه تنها فضای سیاسی کشور را تحت تأثیر قرار داده بلکه باعث محدود شدن فعالیت های اقتصادی و از کار افتادن چرخه ی اقتصادی در کشور نیز گردیده است. فعالیت های اقتصادی، وابسته به اوضاع سیاسی و تحولات کشوری بوده و تا زمانی که اوضاع افغانستان بهبود نیابد، وضعیت اقتصادی هم چنان بدون رونق و بازار کار در کشور متزلزل خواهد بود. در کنار این، شرایط امنیتی نیز به نفع نیروهای امنیتی نیست. رهبران حکومت وحدت ملی با کمترین دقت سرگرم

رقابت های سیاسی شان بوده و هیچ توجه به سکتورهای دفاعی امنیتی ندارند. نهادهای امنیتی باید به صورت مستقل به فعالیت های شان ادامه داده و از مردم افغانستان در برابر هراس افکنان متجاوز حمایت نمایند. تا زمانی که رهبران حکومت به سیاسی سازی سکتورهای امنیتی و استفاده از مناصب امنیتی برای رقابت های سیاسی شان بهره بگیرند، چشم انداز بهبود اوضاع امنیتی در کشور نیز تاریک و این نهاد در پرتگاه سقوط خواهد بود.

کمیسیون مستقل انتخابات در شرایط کنونی با مشکلات و موانع زیر روبرو است:

۱- نبود رهبری منسجم و با برنامه که بتواند چالش های انتخاباتی را با حوصله مندی و درایت کافی مدیریت نماید. اعضای ارشد کمیسیون مستقل انتخابات درگیر موضع گیری ها و تصمیم های سیاسی بوده و نمی توانند در مورد نتایج انتخابات ریاست جمهوری تصمیم قابل قبول اتخاذ نمایند.

۲- ضعف تخنیکی و کمبود نیروهای با تجربه در کمیسیون های انتخاباتی نیز یکی دیگر از مواردی اند که باعث بروز چالش ها در این نهادها گردیده است. تیم های تخنیکی فعال در کمیسیون مستقل انتخابات نه تنها تجربه و ظرفیت کافی برای پیشبرد پروسیه شمارش آرا و جمع بندی نتایج را در سرور مرکزی ندارند بلکه عملن مأموران دست نشانده ای هستند، که بدون کمترین دقت در تلاش مهندسی انتخابات به نفع تیم مورد نظر شان بوده و هیچ مصلحت عمومی کشور را در نظر نمی گیرند.

۳- اختلاف های ناشی از تصمیم گیری در کمیسیون مستقل انتخابات، زمینه را برای بحران فراگیر انتخاباتی که از هم اکنون آغاز گردیده است، فراهم می نماید. درگیری کمیشنران کمیسیون مستقل انتخابات و افشای سندهای حاکی از تقلب های سازمان یافته در این نهاد، بیانگر ضعف مدیریت و نبود وحدت نظر در رهبری این نهاد برای پیشبرد امور انتخابات است. تا زمانی که رهبری کمیسیون مستقل انتخابات نتوانند به وحدت نظر و دیدگاه مشترک پیرامون پروسیه انتخابات و چگونگی مدیریت آن نرسند، احتمال شفافیت در پروسیه آرا کاملن منتفی است.

۴- مسوولین انتخابات حداقل در سطح عملی نتوانسته اند، در مشوره با دسته های انتخاباتی و نهادهای ناظر، پروسیه انتخابات را مدیریت نمایند. نهادهای ذی دخل در پروسیه انتخابات به شمول دسته های انتخاباتی، حق دارند تا براساس صلاحیت های قانونی و حقوقی خویش از روند انتخابات نظارت نموده و گزارش شان را در مطابقت به قانون، همگانی سازد. کمیسیون مستقل انتخابات براساس فیصله های کاری شان و بدون در نظر داشت دیدگاه های نهادهای ناظر، در مورد تمامی مراحل پروسیه انتخابات تصمیم گیری می نماید، این تصمیم می تواند سرنوشت پروسیه انتخابات و در مجموع آینده ی نظام سیاسی کشور را با خطر جدی مواجه سازد.

